Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36948
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

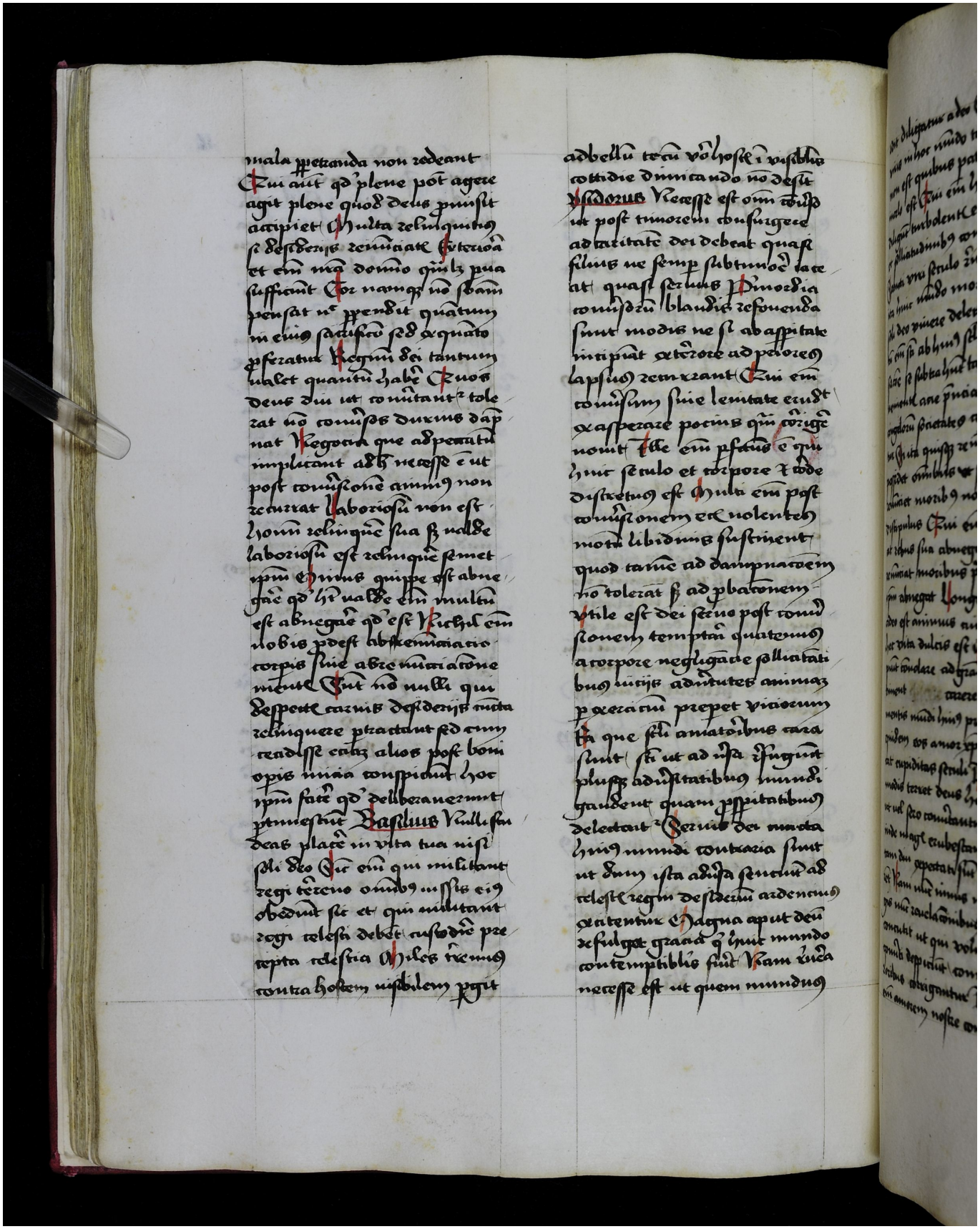

mala pretanda non redeant
Qui aut qd plene pot agere
agit plene quod deus puniset
arripiet Multa relinquitur
s desiderijs renuntiate Eternum
et eum nrm domino qui tz pua
sufficiunt Cor namq; nr sam
pensat nr prendit quatum
in eius sacrifico sed exquato
pseratur Regnum dei tantum
valet quantu habe Cuos
deus diu ut tonitant tole
rat nr tonitus durius dap
nat Regora que adpenatu
implicant adh necesse e ut
post tonitsone animq; non
reuirat laboriosu non est
homi relinque sua q; valde
laboriosu est relinque semet
ipm Christus quippe est abne
gare qd hr valde eim multu
est abnegare qd est Nichil eim
nobis pdest abstenentia
corpis sine abrenuntiatione
mentis Qui nr nulli qui
deperit carnis desiderijs mota
relinquere practicant sed eum
reddisse certi alios post bono
opis munia tonspicant hor
ipm sate qd deliberauerunt
ptinesciunt Basilius Nulli seu
deas place in vita tua nisi
soli deo Qui eim qui militant
regi terreno omnib; in sis eis
obedunt set et qui militant
regi celesti debet custodire pre
cepta celestia Miles terreno
contra hostem visibilem pgit
adbellu terrenu vel hostem visibile
cottidie dimicando no desit
Isidorus Necesse est omi christi
ut post timorem consurgere
ad tritate dei debeat quasi
filius ne semp subtmod tace
at quasi seruus Dimoedia
tonsideru blandie resonenda
sunt modis ne st ab asperitate
incipiat exterore ad pcoreq;
lapsuq; reuocant Qui eim
tonsilium suie lenitate eudt
exasperare pcius qm corige
nonit Ille eim pfectus e qui
huic seculo et corpore et mde
distrectuq; est Multa eim post
tonitsonem et nolentes
motu libidinis sustinent
quod tamc ad dampnacionem
no tolerat q; ad pbationem
vtile est dei seruo post tonit
sonem temptatu quitenus
a corpore negligare sollicitati
bus iuijs adiututes animas
peccatoru prepet vitiorum
th que sili amatoribus cara
sunt sed ut ad ipa refugiat
plusq; adiustatibus mundi
gaudent quam perpetuitatibus
delectant Gernus dei mata
huius mundi tontraria sunt
ut dum ista adisa sentiunt ad
celestem regnu desideriu ardentius
extentur Magna apud deu
refulget gracia q huic mundo
contemptibilis fuit Nam tuca
necesse est ut quem mundus